

7484 boxen

(3 smukke Viser.)

Fågeln's Visa.

Egen Melodi.

Der sjöng en fågel på lindeqvist,
på lindeqvist, på lindeqvist:
„En liten fågel är jag förvift,
som nog kan spela och sjunga.
Men borta dröjer mitt hjertas vän,
men borta dröjer mitt hjertas vän,
i Lund och marfar är han fjerran än,
och flyger långt ut i flogen.

Guds vackra engel med ögon blå,
med ögon blå, med ögon blå;
han satt i molnet och hörde på
och sjöng så sakta i qvällen:
„Du lilla fågel på lindeqvist,
du lilla fågel på lindeqvist,
Gud giv din älskling åt dig så vift,
som du kan spela och sjunga.

Och fågeln sjunger ännu idag,
ännu i dag, ännu i dag,
om vännen kommit vet intet jag,
och intet engelen heller.

Och fågeln sjunger ännu idag,
och fågeln sjunger ännu idag;
om vännen kommit vet intet jag,
och intet engelen heller.

D Sommer skjøn.

Egen Melodi.

1. O Sommer skjøn velkommen vær, Med al din Herlighed, Du bringer mig en Hilsen kjær, Som jeg kan glædes ved. Naar Fuglen kvæder lystelig Og Skoven grønnes og blomstret sig, Da fryder jeg og mig.

2. Livets Glæder vinker mig Atter til mit Hjem, At snart min Frihed nærmer sig, Jeg da skal træde frem, For Verdens Domstol med min Sang, Saa Ekko lyde skal med Klang, Hen over Dal og Fjeld.

3. Et Skriftens Sted mig minder om, Hvad Syrak sige maa: Mod Kvindeligt og Brede grum Kan ingen Mand bestaa; Det har Erfaringen lært mig, At jeg ei kan bestaa for dig, Endstjøndt min Ven du var.

4. Paa denne Jord kan ingen Mand Erstatte mig det Tab, Som jeg for din Skyld lidet har, Med Sorg og Hjertens Nag; Ja Naavn og Rygte, Frihed til, For din Skyld har jeg sat paa Spil. O hvilken farlig Sag.

5. Er det at vælge sig en Ven, Som man ei kjender ret, Som man skal dele Skabnen med, I al sin Livets Tid. O ve den Yngling som blev Mand, Og saar Dalila i sin Favn! Han mister Livets Fryd.

6. Tænk paa hvad du mig lovet har, For du mit Ven-skab fik; Du svor, at Du mig skulde staa, I Med- og Modgangs Tid; Du sneg Dig ind paa samme Bis, Som Slangen ubi Paradis. O hvilket Hykleri.

7. Til mig din egen Søster kom Med slagne Miner sød. Du hende har anordnet om Din tændte Elskovs-Blod; Du var saa venlig, huld og mild, Du bar dig ad som Slangen snild, Mens vi forlovet var.

8. En Ting jeg vil dig spørge om, Hvad tænkte Du dermed? Saa snart at vi tilhammen kom I Egteskabets Led, Begyndte du at vise dig Mistroisk, rent fortrædelig Og yppe Klammeri.

9. Rygtet det gif saa om dig: Du en Kantippe var. Min Slægt og Venner raaded mig, At holde mig derfra; Men Elskov er en giftig Pil, Som har forført Saamangens Liv, Din Skjønhed narred mig.

10. Se nu og hør, min Venner kjær, Hvad jeg fremføre vil, Jeg Sandhed ei fortie bør Og Logn ei lægge til; Men ieg vil sige ligefrem: Min Hustru var en giftig Lem, Med Ranker, List og Svig.

11. Et Komplot ud af Sladderpal, Besøgte hun med Fliid, Med dem hun holdt en lystig Præt For at bagvaske mig; De falske Gløser hun udbrod Forvoldte mig stor Harm og Nød, Saa jeg en Dranker blev.

12. Naar jeg nu tænker paa den Tid, Da jeg min
Haand din gav, Da isner Blodet i mit Liv, Det var et
usfelt Tab For mig, da Bræsten tog min Haand Og bandt
mig ved et helligt Haand Med en lognagtig Aand.

13. Ufølsom Sjel! hvad har jeg gjort, Hvad tænkte
du den Gang, Da du saa mig at bringes bort I Fængsel
og i Tvang? Var det ei dig, som bragte mig Til Drukken-
skab og Klammeri, Med dit Forræderi?

14. Naar jeg betænke maa den Tid For vi tilsammen
kom, Da leved' jeg et nøisomt Liv, Var lystig, glad og
from; Men da du fik mig til din Træl, Blev Glæden borte
fra min Sjel: Jeg saldt paa Daarskabs Bei!

15. Da du nu saa, at jeg henfaldt Til Svir og Klam-
meri, Da stræbte du af al din Magt At saa mig bort fra
dig. Jeg kom da ud i Rettens Klør: Forræderi og Falsk-
hed brød Retfærdighedens Lov.

16. Et Ord jeg endnu tale vil Til dig, min elskte
Ven! Af Hjertet jeg tilgiver dig De Feil, som du mod
mig Vegaæet har i Smaat og Stort: Tilgiv du mig hvad
jeg har gjort, Som var dit Sind imod.

17. Ret nu har jeg udstaa't den Straf, Som Avind
mig paadrog, Nu vil jeg hyde dig Godnat Og ønske dig
en god Og rolig Fremtid i dit Liv, Søg nu som før at
glemme mig, Lev saa fornøielig.

Forfattet af Stineshaugen paa Andersøen.

Velles Stockholms-Reise.

Egen Melodi.

Nitten Aar var jeg da Kjærlighed brændte,
Udi Sindet tro som nogen Yngling her paa Jord;
Reise jeg vilde og Handsjelen hangte
Op paa Ryggen, vandred' tryk op til det høie Nord.
Uf, Gut, tænkte jeg, det er ganske bra,
∴ Fattes bare ∴: Pigen søger jeg.

Papa og Mama, ja begge disse Kjære,
Ofte sagde: Afte Per dig udi Stockholms Stad,
Vi vil dig venlig, kjære Per, dig raade,
At hjemme blive og dig give til Jordbrugerfar.
Men jeg hørte ei, jeg blot svarte nei!
Farfars Arv, Speciedaler, hundred' gav de mig.

Snart var jeg fremme i den store Staden,
Maatte over meget sundere oppaa Husene.

Gaderne lange saa jeg hele Naden,
Ei jeg ved, ei vidste Kvarter jeg skal ha';
Mødte jeg saa kjær en Pige smal og net;
Jeg blev tagen, i behagen, fulgte hende paa en Plet.

Udi en Gade, saa mørk og trang forresten,
Førte hun mig, førte hun mig, tvende Trapper op,
Jeg blev saa glad der, som selve han Præsten,
Tunkte at jeg, tykte at jeg kom til Himlen op.
Dig min kjære Ven, kjender jeg igjen,
Du er PELLE, du er PELLE, ifra Roslagen.

Glad var jeg end i at eie denne Pige,
Som saa venlig, som saa venlig, Herberge mig gav.
Dagene gingo, vi elskede og aat og druffto,
Penge fandtes altid i Lommerne.
Kjær jeg rigtig var, i min Pige var,
Tænkte gifte, tænkte gifte, mig en vaffer Dag.

Kjærlighed og Vin og muntre glade Sanger
Trives skulle, trives skulle, i vort enkle Hjem;
Ei du skal saa den allermindste Anger,
Overalt, overalt, du blive skal min Ven.
Jeg skal købe Hus, du skal støbe Lys,
Dg smaa Gutter, og smaa Gutter, g'ør munter Rus.

En vaffer Dag det var, sent ud paa Kvælden,
Hjem jeg vanker, hjem jeg vanker, til min Pige god.
Stjernerne blinked' hart paa Himmelhvælvet,
Dg jeg mødte, og jeg mødte, kan I gjætte hvad?
Pigen med en Spræt, Arm i Arm saa net.
Kjære PELLE, kjært PELLE, glem mig, sa' hun da.

Slagen jeg blev nu ligesom af Lynet,
Snart jeg havde, snart jeg havde, ingen Penge mer.
Tog saa min Kandsel, glemte Alt ved Synet,
Farvel byde, Farvel byde, ifra Stockholms Stad.
Hjem jeg reiste nu, tog mig der en Fru,
Lyflig er jeg, lyflig er jeg, med min Dlage nu.

Pris: 10 Dre.

Haand-Ørgler

istandsættes. — Brugte Ørgler kjøbes og sælges. — Gamle Romaner kjøbes og sælges. — Glasstøi og Porcelain limes og sammenbrændes. — Stort Udvalg af Viser og Morfskabsbøger hos Theodor Kose, Smorsalmindingen.